

1, του νόμου *Wet arbeid vreemdelingen* 1994 πρέπει να θεωρηθεί εργοδότης των περι όν πρόκειται Τούρκων εργαζομένων, να επικαλεστεί κατά των ολλανδικών αρχών τη ρήτρα *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80⁽¹⁾ ή τη ρήτρα *standstill* του άρθρου 41 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου⁽²⁾;

2) α) Έχει η ρήτρα *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80 ή η ρήτρα *standstill* του άρθρου 41 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου την έννοια ότι εμποδίζει την εισαγωγή απαγορεύσεως όπως η περιεχόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του νόμου *Wet arbeid vreemdelingen* 1994 να αναθέτουν οι εντολές σε εργαζόμενους, με ιθαγένεια τρίτης χώρας, εν προκειμένω της Τουρκίας, εργασία στις Κάτω Χώρες χωρίς άδεια εργασίας, αν οι εργαζόμενοι αυτοί βρίσκονται στην υπηρεσία γερμανικής επιχειρήσεως και μέσω δανειζόμενης εργαζομένου ολλανδικής επιχειρήσεως εργάζονται στις Κάτω Χώρες υπέρ του εντολέα;

β) Έχει εν προκειμένω σημασία το ότι ήδη πριν από την έναρξη ισχύος τόσο της ρήτρας *standstill* του άρθρου 41 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου όσο και της ρήτρας *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80 απαγορευόταν σε εργοδότη να αναθέσει εργασία σε αλλοδαπό, χωρίς άδεια εργασίας, βάσει συμβάσεως εργασίας και ότι η απαγόρευση αυτή είχε επεκταθεί επίσης πριν από την έναρξη ισχύος της ρήτρας *standstill* του άρθρου 13 της απόφασης 1/80 σε δανειζόμενες εργαζομένους επιχειρήσεις στις οποίες αποσπώνται αλλοδαποί;

⁽¹⁾ Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας.

⁽²⁾ Υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Νοεμβρίου 1970 και συνηφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 25 Φεβρουαρίου 2013 — Gemmente 's-Hertogenbosch κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-92/13)

(2013/C 147/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: Gemmente 's-Hertogenbosch

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 7, αρχή και στοιχείο α', της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ την έννοια ότι ως παράδοση εξ επαχθούς αιτίας θεωρείται η κατάσταση όπου ένας δήμος εγκαθίσταται για πρώτη φορά σε κτίριο που ο δήμος έδωσε την εντολή να κατασκευαστεί πάνω σε οικόπεδο του και που ο δήμος πρόκειται να χρησιμοποιεί κατά 94 % για τις δραστηριότητές του ως φορέα δημόσιας εξουσίας και κατά 6 % για τις δραστηριότητές του ως υποκείμενου στον φόρο, εκ των οποίων κατά 1 % για απαλλασσόμενες παροχές με τις οποίες δεν συνδέεται δικαίωμα εκπτώσεως;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 4 Μαρτίου 2013 — P.J. Vonk Noordegraaf κατά Staatssecretaris van Economische Zaken

(Υπόθεση C-105/13)

(2013/C 147/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: P.J. Vonk Noordegraaf

Καθού: Staatssecretaris van Economische Zaken

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά ορθή εφαρμογή του κανονισμού 73/2009⁽¹⁾, και ειδικότερα των άρθρων του 34, 36 και 137, το γεγονός ότι ένας γεωργός, στον οποίο έχουν χορηγηθεί δικαιώματα ενίσχυσης βάσει παραγωγής μη συνδεδεμένης με το έδαφος, τα δικαιώματα δε αυτά συναρτώνται με την επιφάνεια που ο εν λόγω γεωργός έχει στην κατοχή του, δεν εισπράττει τμήμα των δικαιωμάτων ενίσχυσης μολονότι η επιλέξιμη επιφάνεια των εκταρίων που έχει στην κατοχή του και η οποία έχει παραμείνει αμετάβλητη δηλώθηκε από τον εν